

[Gert Petersen.]

dette folketing igennem udtalelser fra ordførerne, vedtagne dagsordener osv. gav udtryk for.

Det vil jeg meget gerne høre en kommentar til både fra hr. Per Hækkerup og egentlig også fra udenrigsministeren, men det bliver jo lidt svært i dag, fordi han er nede og tage nye forbehold i NATO, som heller ikke vil føre til noget; men så må det i hvert fald være af den højtærede statsminister.

Finansministeren (Ninn-Hansen): De bemærkninger, der vedrører den tillægsbevillingslov, vi drøfter, blev navnlig fremsat af hr. Poul Dam, der kom ind på spørgsmålet om de besparelser, regeringen har foretaget, og regeringens overvejelser om at begrænse statens udgifter.

Det er rigtigt set af hr. Poul Dam, at der i denne regerings tid har været en meget stor interesse for at gennemføre mulige besparelser. Jeg mener ikke, man kan sige, at de besparelser, der har været gennemført, bevirker nogen forrykkelse i de standpunkter, man har taget i forbindelse med lovgivningen. Spørgsmålet om ministrenes ret til at spare på deres budgetter har også tidligere været drøftet her i det høje ting, hvor min forgænger henviste til, at det, at der er givet bevillinger, betyder, at der er en ret for de enkelte ministre til at afholde de pågældende udgifter, men der er ingen pligt til det. Jeg forstod på den drøftelse, der var om spørgsmålet dengang, at der ikke var nogen indvendinger imod dette synspunkt ud fra den statsretlige opfattelse, vi er fælles om her.

Jeg synes, der er mange andre ting, der tilsiger, at regeringen bør være mest muligt tilbageholdende med hensyn til at afholde udgifter, selv sagt også med at komme med nye udgiftsforslag. Det synes jeg udviklingen tyder på. I sidste uge blev der fremsat en række bemærkninger her i tinget i den forbindelse, både ud fra nogle oplysninger, der var givet om skatterne og skattnes udvikling, og på grund af hele den økonomiske udvikling, som jeg synes må tilsige os alle at være tilbageholdende med nye udgifter.

Selve det, at vi i disse år skal operere med en stor offentlig besparelse, giver os en pligt til at være tilbageholdende med udgifterne, for jeg har da hørt fremsat indvendinger,

bl. a. fra socialdemokratisk side, om virkningen af den stramme finanspolitik, når den opnås ved, at man forhøjer skatterne. Dette må vel tilsige os at tænke særdeles meget på den anden side, nemlig tilbageholdenhed med udgifterne.

Endelig synes jeg, der er grund til at tænke på den internationale valutasituation, som vi har oplevet inden for den sidste måneds tid. Også den bør indebære, at vi ikke alene over for landets egen befolkning, men også over for omverdenen viser, at vi er indstillet på at være mest muligt tilbageholdende med at anvende midler, også de midler, som ministrene har ret til at anvende. Det er det, vi har interesseret os for i forbindelse med, at vi i de kommende måneder søger at være tilbageholdende med at anvende de såkaldte frie bevillinger, som de forskellige ministerier har. I hvilket omfang dette kan betyde besparelser på den nuværende finanslov, det kan vi ikke udtale os om i øjeblikket, og der er heller ikke gennemført besparelserforanstaltninger, men alene som nævnt tilbageholdenhed med hensyn til anvendelse af bevillingerne.

Det var vist de bemærkninger, der vedrørte lovforslaget. Hr. Per Hækkerup kom ikke så meget ind på selve tillægsbevillingslovforslaget, men havde mange andre interessante politiske betragtninger, som statsministeren vil svare på. Blot en enkelt ting: hr. Per Hækkerup beskæftigede sig ved afslutningen af sin tale med det meget interessante spørgsmål om forholdet til grupperne og partierne. Jeg har kendt hr. Per Hækkerup i så mange år, at jeg ved, vi er parlamentarikere til fingerspidserne, og derfor er det at have en god holdning til vore grupper noget, vi altid vil lægge vægt på, ligegyldigt hvor vi end bliver placeret. Vi har også en interesse i den fornyelse, som dette ting altid må have. Vi kan glæde os over, når vi her fra talerstolen ser ud over salen, at der er samlet særdeles megen erfaring herinde; men vi har vel også begge den opfattelse, at nogen fornyelse skal der til.

Hr. Per Hækkerup og jeg har kendt hinanden i 25-30 år og synes vel begge to, at vi er lige ungdommelige. Jeg synes i hvert fald, at hr. Per Hækkerup er lige så ungdommelig, som han var, dengang vi lærte hinanden at kende. Men det er jo ikke sikkert, at alle har samme opfattelse, og jeg forstår da og-